

[Første Næstformand.]

Ministeren tænke sig at foretage i denne Anledning?

Thestrup: Det andet af de Forhold, jeg tillader mig at fremdrage, har sin Oprindelse i det samme Forhold, som jeg før omtalte: Fængselsvæsenets Overbelastning, for en Del som Følge af den stærke Anvendelse af de kortvarige Frihedsstraffe. Der er vist ingen Tvivl om, at det er umuligt, selv om Fængslernes Kapacitet spændes til det yderste, at undgaa, at der kommer til at gaa lang Tid — ofte hele og halve Aar —, inden Afsoning af en idømt kortvarig Frihedsstraf kan blive paabegyndt. At det er uheldigt, og at det medfører en betydelig og ganske utilsigtet Skærpelse af Straffen, kan vi vist alle blive enige om. Og her er det jeg vilde spørge den højtærede Justitsminister, om der ikke var Grund til at overveje, om det kunde lade sig gøre enten at foretage en almindelig Omsættelse af kortvarige Frihedsstraffe, der paa Grund af Fængselsvæsenets Forhold inden for en rimelig Tid ikke har kunnet afsones, til Bøder eller ogsaa i Tilslutning til Straffelovens Forældelsesregel i § 96 at indføre en Bestemmelse, f. Eks. saaledes, at Afsoningen af kortvarige Frihedsstraffe, der paa Grund af Fængslernes Overfyldning ikke havde kunnet finde Sted inden 1 Aars eller maaske ½ Aars Forløb, bortfaldt.

Jeg har i Dag i Aviserne set, at man i Justitsministeriet er i Færd med at forberede en mere generel Straffefergivelser, hvad der naturligvis vil hjælpe meget paa de her omtalte Forhold.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg har allerede længe været klar over Spørgsmaalet, og allerede da jeg første Gang var Minister, lod jeg det undersøge af Justitsministeriet. Under Besættelsen var der oparbejdet en Straffepukkel, fordi Kriminaliteten og Antallet af Straffedomme steg stærkt, samtidig med at Tyskerne beslaglagde et meget stort Antal Fængselspladser, og det blev ikke bedre i den første Tid efter Befrielsen, da de internerede optog en meget stor Del af Pladsen i Fængslerne. Det hjalp, da der blev opført nye Lejre, men Tallet paa uafsonede Frihedsstraffe var dog stadig saa stort, at Justitsministeriet var klar over, at det var nødvendigt at gøre noget ekstraordinært. Der blev derfor udvirket kgl. Resolution, hvorved der blev eftergivet ca. 1800 Smaastraffe, som var endeligt idømt før 5. Maj 1945 for Beruselse, Gadeuorden og for Over-

trædelse af C. B.-Lovgivningen samt Fremmedlovgivningen. Justitsministeriet forlangte samtidig de Straffesager forelagt, hvor Personer inden samme Dato for Berigelsesforbrydelser ved endelig Dom var idømt Frihedsstraf ikke over 6 Maaneder, dog kun saafremt de paagældende ikke senere havde begaaet strafbare Handlinger. Der indkom ca. 800 Sager, og ca. 700 Personer blev betinget benaadet.

Det var navnlig i København, det var galt, og Fængselsmyndighederne maatte derfor raade Bod paa det ved at sende københavnske Afsonere til alle sjællandske Arresthuse og til et Par nyoprettede Arrestafdelinger.

I Sommeren 1947 blev der fra flere Sider i dette høje Ting rejst Spørgsmaal, om der ikke kunde finde Eftergivelse Sted af nogle flere af de endnu uafsonede, gamle Smaastraffe. Myndighederne oplyste dengang, at det nu kun var i København og Odense, at der var et større Antal gamle Straffe tilbage.

Det blev imidlertid af Justitsministeriet bestemt, at der yderligere skulde indsendes Sager angaaende Straffe, der inden 1. Januar 1946 var idømt for Vold, Berigelsesforbrydelser og Sædelighedsforbrydelser og visse andre Bestemmelser i Straffeloven, naar Straffen ikke oversteg 6 Maaneder og den paagældende ikke senere havde forset sig. Endelig skulde ogsaa Sager angaaende ikke-professionel Tobaks- og Mærkehandel forelægges Justitsministeriet, for at Ministeriet kunde søge Frihedsstraffene omsat til passende Bøder. Af disse Arter Sager er der indkommet godt 800, og kun i knap 50 Tilfælde har Justitsministeriet ikke set sig i Stand til at søge udvirket Benaadning.

Efterhaanden som de mindre Straffe efter Straffelovstillægget blev udstaaet, er flere af Straffelejrene taget i Brug til almindelige kriminelle Fanger. Herved er det blevet muligt siden Efteraaret 1947 at skaffe Plads til alle de Strafafsonere, som Politiet har kunnet tilsiige. Nogle af Fængslerne er dog stadig overbelagt, hvad man vil forstaa, naar man hører, at der for Øjeblikket hen-sidder godt 6 000 almindelige Fanger, hvad der er mere end 3 Gange saa mange som før 1940, og 2 000, som er dømt efter den særlige Efterkrigslovgivning.

Selv om der altsaa nu er Plads, har jeg dog fundet det mindre rimeligt, om der nu skulde fuldbyrdes Straffe, som er meget gamle, medmindre de paagældende senere har forset sig, eller deres Forhold i øvrigt maatte tale mod Benaadning. Der udsendes derfor i disse Dage et Cirkulære fra Justits-